

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Zusman Lev, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 mai 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2016, în cauza penală, în privința lui

Zusman Lev XXXX, născut la XXXX, de naționalitate XXX, cetățean al Republicii Moldova, originar din s. XXX, r-nul XXX, domiciliat în mun. XXX, str. XXX X, ap.X.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 30.05.2014 pînă la 29.05.2015;

Instanța de apel de la 20.07.2015 pînă la 03.02.2016;

Instanța de recurs de la 01.03.2017 pînă la 12.04.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 mai 2015, Zusman Lev a fost condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea numită lui Zusman Lev, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, în baza contractului de credit nr. XXX din XXX, BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA i-a acordat lui Zusman Lev un credit în mărime de 1 650 000 lei. La fel, în baza contractului de credit nr. XXX din XXX, BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA i-a acordat lui Zusman Vella un credit în mărime de 1 650 000 lei. În vederea asigurării rambursării sumelor conform contractelor de credit susmenționate, SRL „Maribor” a constituit o ipotecă conform contractului nr. XXX din XXX în favoarea BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA asupra bunului imobil „încăperi” cu destinație nelocativă, nr. cadastral XXX, situat pe adresa mun. XX, str. XXX. Ipoteca a fost înregistrată în Registrul bunurilor imobile la XX. În legătură cu faptul că, debitorii și debitorul ipotecar nu și-au onorat obligațiunile față de BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA, ultima a înaintat către Zusman Lev și Zusman Vella notificări și preavize privind exercitarea drepturilor de gaj, care au fost înregistrate în Registrul bunurilor imobile la data de XXX. Ulterior, BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA s-a adresat în instanța de judecată privind exercitarea dreptului de gaj. La XXX, Judecătoria Economică de Circumscripție a emis o hotărâre prin care a respins cererea de chemare în judecată depusă de BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA împotriva SRL „Maribor” privind transmiterea în posesie a bunurilor ipotocate, a admis parțial cererea reconvențională depusă de SRL „Maribor” și a dispus încasarea de

la BC „Mobiasbancă Groupe Societe Generale” SA a sumei de 420 098,64 lei cu titlu de prejudiciu și dobândă, 46 000 lei cheltuieli pentru asistență juridică și 12 602,95 lei cu titlu de taxă de stat. Ulterior, BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA a atacat cu apel hotărârea instanței de fond, însă la 29.02.2012 și 24.05.2012, prin încheierile Curții de Apel Economice și ale Curții de Apel Chișinău, apelul a fost respins. La data de 10.10.2012, prin Decizia Curții Supreme de Justiție, a fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din data de 24.05.2012, cu remiterea cauzei pentru examinarea apelului în prima instanță. În continuare, în baza hotărârii judecătorești nr. XX din 23.01.2012, care nu era în vigoare, dar pe care era fixată mențiunea că, a intrat în vigoare și a devenit irevocabilă, prezentată de reprezentantul SRL „Maribor”, la 27.06.2012, ÎS „Cadastru” a radiat preavizul și ipotecile (inclusiv acorduri adiționale) instituite în favoarea BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA asupra bunului imobil sus-menționat. Urmare a faptului adresării BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA la 25.01.2013, prin cerere de corectare a greșelilor din Cadastru și îndeplinire a cererii din data de 01.02.2013, ipotecile și preavizele au fost restabilite în temeiul deciziei irevocabile a Curții Supreme de Justiție din data de 10.10.2012, în care se indică că, apelul BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA urmează a fi examinat de Curtea de Apel Chișinău. La 09.04.2013, BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA a înregistrat sechestrul asupra bunului imobil sus-menționat, dispus prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.11.2012, corectată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28.02.2013. La 10.04.2013, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia nr. 2a-3971/12, definitivă de la pronunțare, potrivit căreia, bunul imobil „încăperi” cu destinație nelocativă, nr. cadastral 0100417.010.01.103, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Petru Rareș 39/1, au fost transmise în posesia BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA și s-a dispus întoarcerea executării Hotărârii Judecătorei Economice de Circumscripție nr.2e-710/12 din 23.01.2012. În baza acestei hotărâri, la data de 17.04.2013, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a înregistrat o interdicție asupra imobilului menționat. În continuare, pe parcursul lunii aprilie a anului 2013, persoane nestabilite de organul de urmărire penală, au confecționat prin imitare din fantezie a semnăturilor autentice ale judecătorilor Curții Supreme de Justiție - Ion Vîlcov, Iulia Sîrcu și Valentina Clevadî și a executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu, precum și prin aplicarea imaginilor impresiunilor de ștampile ale Curții Supreme de Justiție și executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu, executate cu ajutorul mijloacelor tehnice de copiere și multiplicare de tip jet color cerneală, două documente oficiale false de o importanță deosebită: o decizie a Curții Supreme Justiție din 17.04.2013 pe cauza nr. 2rc-480/12 și o încheiere a executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie din 18.04.2013, conform cărora, a fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 28.02.2013, prin care s-au corectat erorile comise în Decizia Curții de Apel din 06.11.2012, fiind anulată interdicția pusă asupra bunului imobil 0100417,010,01,103, acte care ulterior au fost transmise către Lev Zusman. Ulterior, inculpatul Lev Zusman, acționând de comun acord cu alte persoane nestabilite, știind despre natura neautentică a documentelor menționate și dorind folosirea acestor documente oficiale false și survenirea consecințelor juridice în rezultatul folosirii acestor documente, fiind deja în posesia actelor false, a prezentat aceste acte la 19.04.2013 la OCT Chișinău și anume: decizia Curții Supreme Justiție din 17.04.2013 pe cauza nr.2rc-480/12 și o încheiere a executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie din 18.04.2013, conform cărora, a fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 28.02.2013, prin care s-au corectat erorile comise în decizia Curții de Apel din

06.11.2012 și a fost anulată interdicția pusă asupra bunului imobil XXXX, bun evaluat conform contractului de ipotecă nr.13741 din 25.12.2006 la suma de 3 454 400 lei. Tot atunci, Zusman Lev a prezentat și contractul de ipotecă din 17.04.2013 încheiat de către SRL „Maribor” cu BC „Banca Socială” SA, autentificat de notarul Calina Maslova. Ulterior, a fost constatată că, de fapt, pe rolul Curții Supreme de Justiție nu s-a aflat un astfel de dosar privind anularea titlului executoriu între BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA și SRL „Maribor”. La fel, s-a constatat că, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie nu a emis la 18.04.2013 careva încheieri privind anularea interdicției din 17.04.2013. Astfel, reprezentanții OCT Chișinău, în baza actelor prezentate de Zusman Lev, au radiat din Registrul bunurilor imobile sechestrul aplicat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.11.2012 cât și cel aplicat la 17.04.2013 de executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie. La fel, după radierea interdicției și sechestrului indicate mai sus, la 19.04.2013, organul cadastral a înregistrat ipoteca în beneficiul „Banca Socială” SA. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09.10.2013, prin care a fost respins recursul declarat de către SRL „Maribor” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.04.2013, bunul imobil „încăperi” cu destinație nelocativă, nr. cadastral 0100417.010.01.103, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Petru Rareș 39/1, gajat de către SRL „Maribor” către BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA, a fost trecut în posesia ultimei, impedimentul realizării gajului de către bancă fiind înlăturat. Prin acțiunile efectuate în comun acord și în înțelegere prealabilă de către Lev Zusman și persoane nestabilite, Băncii Comerciale „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA i-au fost create impedimente la realizarea dreptului de gaj asupra bunurilor gajate de SRL „Maribor” situate pe str. Petru Rareș 39/1, mun. Chișinău, băncii fiindu-i astfel cauzate daune în proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Zusman Lev, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul Zusman Lev să fie achitat de sub învinuire de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, din motiv că, în acțiunile sale lipsesc componentele de infracțiune.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, sentința instanței de fond este ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece au fost încălcate principiile contradictorialității și obiectivității procesului penal. Rechizitoriul nu corespunde prevederilor art. 296 Cod de procedură penală, fiind întocmit neglijent, superficial și declarativ, fiind invocate în calitate de probe elemente de fapt care nu conțin informații acuzatoare certe. În opinia apelantului, factorii implicați în comiterea infracțiunii sunt colaboratorii OCT și persoanele care au reprezentat SRL „Guga-Comlux”. La fel, apelantul a mai invocat că, urmărirea penală a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art. 96 și art. 254 Cod de procedură penală, deoarece investigațiile penale nu au fost efectuate obiectiv. Apelantul a mai invocat că, la examinarea probelor, instanța de fond a încălcat prevederile art. 95, 101 și 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. În argumentarea cererii de apel, apelantul a mai invocat că, sentința instanței de fond, ca parte integrantă a procesului, este una inechitabilă și contrară prevederilor art. 6 CEDO și că, inculpatului i-au fost afectate dreptul la apărare prin absența unor condiții inadecvate, ședințele de judecată având loc într-un spațiu restrâns, fără posibilitatea de a face notițe și de a opera cu anumite acte.

3.1. Împotriva sentinței primei instanțe, a declarat apel și partea civilă BC „Mobiasbancă Groupe Societe Generale” SA, prin care a solicitat, casarea parțială a sentinței instanței de fond în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat că, la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii respectiv, consideră că, pedeapsa aplicată în privința inculpatului nu-și va atinge scopurile prevăzute de art. 61 Cod penal și anume de corectare și reeducare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2016, apelul declarat de către partea civilă BC „Mobiasbancă Groupe Societe Generale” SA a fost respins ca fiind tardiv, iar apelul declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Zusman Lev a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, apelul declarat de partea civilă BC „Mobiasbancă Groupe Societe Generale” SA, a fost depusă peste termenul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, or, în acest context, instanța de apel a constatat cu certitudine că, reprezentantul părții civile BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA - Vitalie Ciofu, a fost prezent în ședința de judecată a instanței de fond din 18.05.2015, în cadrul căreia au fost anexate la materialele cauzei susținerile verbale, inclusiv ale reprezentantului părții civile și s-a anunțat întreruperea ședinței de judecată pentru data de 29.05.2015, ora 10:40, pentru audierea replicilor, ultimului cuvânt și pronunțarea sentinței, fapt care se confirmă prin mențiunile respective din procesul-verbal anexat la dosar (f.d.114-115,156-157, Vol. III). Mai mult, reprezentantul părții civile BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA - Vitalie Ciofu a recepționat la 29.05.2015, copia sentinței integrale a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29.05.2015, fapt confirmat prin semnătura sa de pe recipisa anexată la dosar (f.d. 185, Vol. III) și necătfind la acest fapt, abia la 16.06.2015 a declarat apel împotriva sentinței, cu omiterea datei - limită de declarare a apelului - 15.06.2015 (f.d. 187, Vol. III).

Astfel, reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a constatat că, partea civilă BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a omis termenul de 15 zile de declarare a apelului împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29.05.2015. Mai mult, nici în cererea nemotivată de apel din 16.06.2015 și nici în cererea motivată de apel, reprezentantul părții civile nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului împotriva sentinței instanței de fond (f.d. 187, Vol. III; f.d.14, Vol. IV).

Cu referire la cererea de apel declarată de către partea apărării, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a constatat corect că, în cazul dat, nu sunt întrunite toate elementele laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, și anume nu poate fi reținut semnul calificativ „confeționare” în acțiunile inculpatului, care neîntemeiat a fost indicat în rechizitoriu, context în care, instanța de apel a reiterat că, prin „confeționare”, în sensul art. 361 Cod penal, se înțelege crearea sau denaturarea conținutului unor asemenea documente oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare. În speță, nu s-a constatat cu certitudine că, anume inculpatul este cel care a confeționat documentele false, sau aceasta a avut loc la instigarea acestuia or, după cum rezultă din raportul de expertiză nr. 480, 481 din 06.12.2013, nu s-a putut identifica dacă semnăturile din decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în cauza nr. 2rc-480/12 din 17.04.2013 și din încheierea executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu nr. 020-215r/2013 din 18.04.2013, au fost

efectuate de către inculpat, din insuficiența mostrelor ultimului (a se vedea f.d.237-248, Vol. II).

Totodată, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a indicat că, în speță, sunt întrunite semnele calificative „deținerea” și „folosirea” documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, referitoare la documente de o importanță deosebită, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari. În context, instanța de apel a explicat că, prin „deținere”, în sensul art. 361 Cod penal, se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a explicat și faptul că, prin „folosire”, în sensul art. 361 Cod penal, se înțelege prezentarea sau aplicarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

„Documente” sunt acele acte care confirmă anumite fapte sau indică anumite drepturi, sau eliberează de obligații. „Oficiale” sunt acele documente care au importanță juridică - în speță, decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în cauza 2rc-480/12 din 17.04.2013 și încheierea executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu nr. 020-215r/2013 din 18.04.2013.

Cu referire la semnul calificativ „de mai multe persoane”, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a reținut că, nu au fost identificate alte persoane care au contribuit prin înțelegere prealabilă și cu intenție la comiterea infracțiunii, considerente din care, corect a menționat în sentință că, inculpatul Zusman Lev a acționat de comun acord cu alte persoane nestabilite.

Cu referire la *obiectul juridic* al infracțiunii, instanța de apel a reținut că, prin acțiunile inculpatului, s-au periclitat relațiile sociale ce țin de activitatea normală a organelor de stat cu privire la asigurarea ordinii stabilite de operare cu documentele oficiale. Infracțiunea în cauză are și un obiect material: entitatea materială a documentelor imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor.

Urmărilor prejudiciabile s-au manifestat prin cauzarea în detrimentul părții civile BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA, a impedimentelor la realizarea dreptului de gaj asupra bunurilor gajate de SRL „Maribor” situate pe str. Petru Rareș 39/1, mun. Chișinău, băncii fiindu-i cauzate daune în proporții deosebit de mari.

În continuare, instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este dovedită deplin prin probele acumulate la dosar, apreciate în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cercetate nemijlocit în ședința de judecată, cu respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor, și anume prin: declarațiile reprezentantului părții civile BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA - Vitalie Ciofu, declarațiile martorilor Bănărescu Anatolie, Danu Alexandru, Pîrsari Viorel, Ciofu Vaieriu, Munteanu Lilia, precum și:

- sesizarea nr. CI/02-866 din 05.06.2013 depusă de BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA (f.d. 19-20, Vol. I);
- procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 17.07.2013, și anume a urmării vizuale (f.d. 177, Vol. I);
- procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 17.07.2013, și anume a urmării vizuale (f.d. 180, Vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 28.08.2013, prin care a fost ridicat dosarul cadastral al imobilului cu nr. 0100417.010.01.103 din str. Petru Rareș 39/1, mun. Chișinău, pe 101 file (f.d. 193-194, Vol. I);
- procesul-verbal de examinare din 25.10.2013, prin care se consemnează aspectele particularizante a dosarului cadastral (f.d. 207-208, Vol. I);
- procesul-verbal de percheziție din 28.08.2013 (f.d.222-223, Vol. I);
- procesul-verbal de percheziție din 28.08.2013 (f.d.258-259, Vol. I);
- procesul-verbal de percheziție din 28.08.2013 (f.d.301-302, Vol. I);
- procesul-verbal de percheziție din 28.08.2013 (f.d. 10-11, Vol. II);
- procesul-verbal de percheziție din 28.08.2013 (f.d. 19-20, Vol. II);
- procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 05.09.2013, și anume a urmăririi vizuale (f.d.92, Vol. II);
- raportul de expertiză nr. 8095 din 21.11.2013, în care s-a concluzionat că, în urma examinării sistemului de fișiere și programelor instalate pe DSI, a fost depistată programa: „ Adobe Photoshop”, versiunea CS3 „ Extended”, specificându-se că, „Adobe Photoshop” este un produs software pentru editare de imagini digitale, fotografii, grafică pentru tipar, video și web de pe piață (f.d. 141-144, Vol. II);
- raportul de expertiză nr. 8086 din 21.11.2013, în care se indică faptul că, în urma examinării sistemului de fișiere și a programelor instalate pe DSI, au fost depistate programele: „Abbyy FineReader”, versiunea 9.0 „Professional Edition”, instalat la 04.04.2011 și „CorelDRAW Graphics Suite X4”, versiunea 3.9.0.0, instalat la 05.04.2013 specificându-se că, „Abbyy FineReader” este un soft care este utilizat pentru a converti documente scanate, fișiere PDF și fotografii digitale în documente editabile în care se pot căuta texte, iar „CorelDRAW Graphics Suite X4” oferă o soluție completă pentru creare, prelucrare, modificare de imagini, desene, fotografii. Cu „CorelDRAW Graphics Suite X4” este posibilă abordarea oricărei lucrări de grafică sau de design (logouri, ștampile, materiale de marketing, web design, animații web, editare foto) (f.d. 155-159, Vol. II);
- procesul-verbal de ridicare (colectare) a mostrelor impresiunilor de stampilă din 30.08.2013 prin care au fost colectate impresiunile ștampilei executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu (f.d. 182-183, Vol.II);
- procesul-verbal de ridicare (colectare) a mostrelor semnăturii din 30.08.2013, prin care au fost colectate mostre ale semnăturii executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu (f.d 185-188, Vol.II);
- procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă din 05.11.2013 (f.d. 190. Vol.II);
- procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă din 21.11.2013 prin care au fost colectate mostre de ștampilă a Curții Supreme de Justiție (f.d. 193-195, Vol.II);
- procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă din 21.11.2013 prin care s-a obținut mostre de scris și de semnătură de la judecătorul Curții Supreme de Justiție - Iulia Sîrcu (f.d.203-204, Vol.II);
- procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă din 26.11.2013 prin care s-a obținut mostre a scrisului și semnăturii lui Lev Zusman (f.d.206- 2013, Vol.II);
- procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă din 29.11.2013 prin care s-a obținut mostre de semnătură și scris de la judecătorul Curții Supreme de Justiție - Ion Vilcov (f.d.221-222, Vol.II);

- procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă din 05.12.2013 prin care s-a obținut mostre de semnătură și de scris de la judecătorul Curții Supreme de Justiție - Valentina Clevadî (f.d.224-231, Vol.II);

- raportul de expertiză nr. 480, 481 din 06.12.2013, din care rezultă că, semnăturile de la numele judecătorilor Curții Supreme de Justiție - Ion Vîlcov, Valentina Clevadî și Iulia Sîrcu, plasate câte una în stânga numelor respective pe fila a treia în decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în cauza 2rc-480/12 din 17.04.2013 - nu au fost executate de către însăși titulari - Ion Vîlcov, Valentina Clevadî, Iulia Sîrcu. Aceste semnături au fost executate de către una și aceeași persoană, prin imitare din fantezie a semnăturilor autentice; semnătura de la numele executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu în încheierea nr.020-215r/2013 din 18.04.2013 nu a fost executată de către însăși titularul, ci de către o altă persoană prin imitare servilă; iar, impresiunile de ștampile - una cu inscripția „Curtea Supremă de Justiție” de pe decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în cauza 2rc-480/12 din 17.04.2013 și a doua cu inscripția „executor judecătoresc, Anatolie Bănărescu” de pe încheierea nr.020-215r/2013 din 18.04.2013 - nu au fost create cu clișee, ci sunt imagini ale impresiunilor de ștampile executate cu ajutorul MTCM - mijloacelor tehnice de copiere și multiplicare de tip jet color cerneală (f.d.237- 248, Vol. II);

- procesul-verbal de examinare din 02.12.2013 (f.d.264, Vol. II);

- corpurile delictive: decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 17.04.2013 pe dosarul nr. 2rc-480/12 (f.d. 225-234, vol. I) și încheierea nr. 020-215/2013 din 18.04.2013 privind asigurarea executării documentului executoriu (f.d. 130, vol. I);

- contractul de ipotecă nr.267 din 17.04.2013. încheiat între ÎM „Maribor” SRL, în persoana administratorului Lev Zusman și BC „Banca Socială” SA (f.d. 127-129, Vol.I);

- extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.8380 din 27.03.2013: certificatul de înregistrare la 06.12.1999 a ÎM „Maribor” SRL. codul fiscal 1003600055338; cererea din 19.04.2013 întocmită de registratorul A. Danu, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 28.08.2013 și recunoscute în calitate de corpuri delictive prin ordonanța din 25.10.2013 (f.d. 195-210, Vol. I).

Din cele expuse, coroborând cu probele acumulate de către organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, instanța de apel a constatat că, în acțiunile inculpatului se întrunește latura obiectivă a infracțiunii imputate acestuia, comisă prin acțiunea de deținere și folosire a documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligațiuni, săvârșite referitor la un document de importanță deosebită, soldate cu daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Înfăptuirea laturii obiective de către inculpat s-a manifestat prin faptul că, pe parcursul lunii aprilie a anului 2013, persoane nestabilite de organul de urmărire penală, au confecționat prin imitare din fantezie, semnăturile autentice ale judecătorilor Curții Supreme de Justiție - Ion Vîlcov, Iulia Sîrcu și Valentina Clevadî și a executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu și prin aplicarea imaginilor impresiunilor de ștampile ale Curții Supreme de Justiție și executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu, executate cu ajutorul mijloacelor tehnice de copiere și multiplicare de tip jet color cerneală, două documente oficiale false de o importanță deosebită: decizia Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din data de 17.04.2013 pe dosarul nr.2rc-480/12 și încheierea executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie nr. 020-215/2013 din 18.04.2013 privind asigurarea executării documentului executoriu, prin care a fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 28.02.2013, prin care s-au corectat erorile comise în Decizia Curții de Apel din 06.11.2012, fiind anulată interdicția pusă asupra bunului imobil din str. Petru Rareș 39/1, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100417.01.103, acte care, ulterior, au fost transmise inculpatului Zusman Lev, iar acesta, acționând de comun acord cu alte persoane nestabilite, cunoscând despre natura neautentică a documentelor menționate și dorind folosirea acestor documente oficiale false și survenirea consecințelor juridice în rezultatul folosirii lor, deținând, adică fiind în posesia actelor false, la 19.04.2013 le-a prezentat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Din materialul probator cercetat, s-a constatat cu certitudine că, pe rolul Curții Supreme Justiție nu s-a aflat un dosar privind anularea titlului executoriu între BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA și SRL „Maribor”, circumstanțe stabilite prin raportul de expertiză nr. 480, 481 din 06.12.2013, prin care s-a constatat că, semnăturile de la numele judecătorilor Curții Supreme de Justiție - Ion Vîlcov, Valentina Clevadî și Iulia Sîrcu, plasate pe fila a treia în decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în cauza 2rc-480/12 din 17.04.2013 - nu au fost executate de către însăși titulari - Ion Vîlcov, Valentina Clevadî și Iulia Sîrcu.

La fel, s-a constatat cu certitudine că, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie nu a emis la 18.04.2013 vreo încheiere privind anularea interdicției asupra bunului imobil din str. Petru Rareș 39/1, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100417.010.01.103, circumstanțe stabilite prin raportul de expertiză nr. 480, 481 din 06.12.2013, prin care s-a constatat că, semnătura de la numele executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu în încheierea nr.020-215r/2013 din 18.04.2013, nu a fost executată de către titular ci de către o altă persoană prin imitare servilă. De asemenea, prin declarațiile martorului Bănărescu Anatolie - executor judecătoresc, se confirmă că, acesta nu a eliberat inculpatului careva încheieri privind ridicarea interdicției pe cazul dat, iar încheierea nr.020-215r/2013 privind asigurarea executării documentului executoriu emisă la data de 18.04.2013 de la f.d.201, Vol. I, nu a fost emisă și eliberată de dânsul, întrucât numărul încheierii este greșit.

Mai mult, prin raportul de expertiză, s-a constatat că, impresiunile de ștampile - una cu inscripția „Curtea Supremă de Justiție” de pe decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în cauza 2rc-480/12 din 17.04.2013 și a doua cu inscripția „executor judecătoresc, Anatolie Bănărescu” de pe încheierea nr.020-215r/2013 din 18.04.2013 - nu au fost create cu clișee, ci sunt imagini ale impresiunilor de ștampile executate cu ajutorul MTCM - mijloacelor tehnice de copiere și multiplicare de tip jet color cerneală.

Prin urmare, instanța de apel a constatat cu certitudine că, reprezentanții OCT Chișinău, în baza actelor prezentate de către inculpatul Zusman Lev, au radiat din Registrul bunurilor imobile sechestrul aplicat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.11.2012 cât și cel aplicat la 17.04.2013 de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie. De asemenea, s-a stabilit că, după radierea interdicției și sechestrului indicate supra, la 19.04.2013, organul cadastral a înregistrat ipoteca în beneficiul BC „Banca Socială” SA. Acest fapt este confirmat și prin declarațiile reprezentantului părții civile BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA - Vitalie Ciofu, care a declarat că, în

luna aprilie a anului 2013, prin accesarea paginii web a ÎS „Cadastru”, a constatat că, în Registrul bunurilor imobile au fost ridicate înscrierile despre sechestrul aplicat prin decizia Curții de Apel Chișinău și încheierea executorului judecătoresc, cu înscrierea ipotecii în favoarea BC „Banca Socială” SA asupra aceluiași bun imobil, ceea ce a condus la imposibilitatea urmăririi bunului imobil ipotecat.

Faptul că, inculpatul a prezentat actele false nominalizate supra OCT Chișinău, se confirmă prin aceea că, cererile, comenzile de executare a radierii interdicției și sechestrului și înregistrării ipotecii, au fost găsite la domiciliul inculpatului Zusman Lev în rezultatul perchezițiilor efectuate. De asemenea, faptul că, anume inculpatul a depus la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău documentele false, este confirmat și prin declarațiile registratorului OCT Chișinău - Danu Alexandru, conform cărora, inculpatul a fost la primire în ziua când era la sericiu, acesta fiind însoțit de o doamnă și de un copil. Inculpatul a prezentat buletinul de identitate, o hotărâre judecătorească a Curții Supreme de Justiție sau a Curții de Apel Chișinău și actele pe o firmă, a cărei denumire nu o ține minte, o încheiere a unui executor judecătoresc și un contract de ipotecă, legat de BC „Mobiasbancă Groupe Societe Generale” SA și BC „Banca Socială” SA. Comanda cu privire la radierea sechestrului și înregistrarea ipotecii a fost făcută în regim de urgență, inculpatul achitând tariful prevăzut. Inculpatul vorbea în limba rusă. Documentele prezentate erau în privința persoanei juridice SRL „Maribor”, iar cererea privind ridicarea sechestrului a fost semnată de către inculpat, acesta prezentându-se în calitate de administrator al persoanei juridice, confirmat prin buletinul de identitate și extrasul în original din Registrul persoanelor juridice. Actele prezentate aveau imprimate ștampile umede și nu aveau nici o scrisoare de însoțire. Hotărârea judecătorească și încheierea executorului judecătoresc nu erau cusute și numerotate.

Declarațiile registratorului OCT Chișinău - Danu Alexandru sunt confirmate și de către martorul Munteanu Lilia, care a confirmat faptul că, s-a întâlnit cu inculpatul, care era însoțit de un copil de 11 ani, la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău; inculpatul vorbea cu registratorul în limba rusă. Inculpatul a achitat bonul de plată. Martorul a mai declarat că, pe registrator îl cunoaște vizual și are prenumele „Alexandru”.

Motivul care a stat la baza acțiunilor inculpatului a fost să înregistreze în beneficiul companiei sale - SRL „Maribor”, ipoteca asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXX, situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș 39/1, prin anularea interdicției aplicate în privința bunului imobil respectiv. În context, instanța de apel a reținut că, scopul radierii sechestrului aplicate era dictat de necesitatea gajării imobilului litigios în favoarea BC „Banca Socială” SA, obținerii mijloacelor bănești din credit și eliminării sau creării dificultății rambursării creditelor acordate inculpatului de către partea civilă BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA.

În afară de aceasta, instanța de apel a reținut că, faptul că, acțiunile inculpatului Zusman Lev au avut caracter prejudiciabil pentru partea civilă BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA este confirmat și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09.10.2013 prin care a fost respins recursul declarat de către SRL „Maribor” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.04.2013, bunul imobil „încăperi” cu destinație nelocativă, nr. cadastral XXX, situat pe adresa mun. XX, str. XXX, gajat de către SRL „Maribor” în favoarea BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA, fiind trecut în posesia ultimei, impedimentul realizării gajului de către bancă fiind înlăturat.

Prin urmare, instanța de fond legitim și întemeiat a conchis că, toate probele în ansamblu demonstrează incontestabil că, acțiunile inculpatului Zusman Lev urmează a fi încadrate juridic în prevederile art. 361 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiate și declarative argumentele apelantului precum că, învinuirea adusă inculpatului este formală și că, nu este bazată pe probe obiective, dar numai pe presupuneri, și că, rechizitoriul nu corespunde rigorilor legale or instanța de apel constată că, actul de învinuire este întemeiat și legal, acesta fiind verificat din punct de vedere al condițiilor de fond și de formă.

Cu referire la argumentele apelantului precum că, nu sunt probe care să demonstreze că inculpatul a avut înțelegeri prealabile cu vreo persoană, pe care a instigat-o să confecționeze actele false, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a constatat corect că, în speță, nu sunt întrunite toate elementele laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, și anume nu poate fi reținut semnul calificativ „confecționare” în acțiunile inculpatului, care neîntemeiat a fost indicat în rechizitoriu or, nu s-a constatat cu certitudine că, anume inculpatul este cel care a confecționat documentele false, sau aceasta a avut loc la instigarea acestuia. Astfel, la baza sentinței de condamnare a inculpatului nu a stat și vinovăția pentru comiterea laturii obiective a infracțiunii incriminate prin „confecționare” a documentelor false.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apelantului precum că, la materialele dosarului nu sunt probe care să demonstreze că, inculpatul a știut despre actele false, despre grevările imobilului în speță și că, a urmărit scopul radierii acestora or, reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a considerat că, inculpatul a cunoscut despre decizia Curții de Apel Chișinău din data de 10.04.2013, întrucât acesta a împuternicit un jurist să participe la ședința de judecată, care a cunoscut despre emiterea deciziei. Aceste circumstanțe sunt confirmate prin declarațiile martorului Pîrgari Viorel, conform cărora, acesta activează în calitate de jurist și a reprezentat interesele SRL „Maribor” în litigiile cu BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA. După participarea la ședințe, rezultatele obținute le comunica inculpatului, iar inculpatul, în calitate de director al SRL „Maribor”, a eliberat împuternicirile pentru a participa pe cauza SRL „Maribor” versus BC „Mobiasbancă Groupe Societe Generale” SA. Inculpatul cunoștea despre hotărârea Judecătoriei Economice din 23.01.2012. Martorul a mai declarat că, i-a comunicat inculpatului despre decizia Curții de Apel Chișinău din 10.04.2013. De asemenea, faptul că, inculpatul cunoștea despre grevările imobilului litigios se confirmă și prin declarațiile reprezentantului părții civile BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA - Vitalie Ciofu, conform cărora, inculpatul a semnat cererea reconvențională, referința, procura, ordinul de plată a taxelor, a remunerației reprezentantului, documentele fiind prezentate de către reprezentantul SRL „Maribor” - Viorel Pîrgari. Astfel, instanța de apel a considerat că, aceste circumstanțe demonstrează că, inculpatul a cunoscut soarta acestui litigiu și deoarece reprezentantul SRL „Maribor” - Viorel Pîrgari, cunoștea despre decizia Curții de Apel din 10.04.2013, rezultă că, și inculpatul cunoștea despre decizia menționată. Urmărirea de către inculpat a scopului radierii grevărilor aplicate asupra bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.010.01.103, situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș 39/1, este confirmat prin faptul că, anterior, s-a demonstrat cu certitudine că, inculpatul a depus cerere la OCT Chișinău, de înregistrare în beneficiul companiei sale - SRL „Maribor”, a ipoteci asupra bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.010.01.103, situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș 39/1, prin anularea interdicției aplicate în privința bunului imobil respectiv, manifestată prin depunerea actelor false - decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 17.04.2013 pe dosarul nr. 2rc-

480/12 și încheierea nr. 020-215/2013 din 18.04.2013, emisă de către executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu privind asigurarea executării documentului executoriu.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentul apelantului precum că, alte persoane sunt vinovate de comiterea infracțiunii care îi este incriminată or, în speță, învinuirea i-a fost înaintată doar inculpatului Zusman Lev în baza probelor acumulate pe parcursul urmăririi penale, în cadrul căreia nu au fost stabilite alte persoane culpabile de comiterea infracțiunii respective. Și, deși invocă faptul că, angajații organului cadastral și compania „Guga-Comlux” SRL au falsificat documentele oficiale, iar administratorii ultimei i-ar fi propus un proiect de colaborare economică, inculpatul nu a depus plângeri împotriva acestora și nu a solicitat organelor competente verificarea acestor circumstanțe, aceștia nefiind condamnați irevocabil pentru comiterea vreunei infracțiuni în legătură directă cu prezentul dosar.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apelantului precum că, în cererea depusă la OCT Chișinău nu este indicată sintagma „radierea sechestrului” or, după cum s-a stabilit cu certitudine supra, faptul că, inculpatul a prezentat acte false OCT Chișinău, se confirmă prin aceea că, cererile, comenzile de executare a radierii interdicției și sechestrului și înregistrării ipotecii, au fost găsite la domiciliul inculpatului Zusman Lev în rezultatul perchezițiilor efectuate. De asemenea, după cum s-a stabilit supra, faptul că, anume inculpatul a depus la OCT Chișinău documentele false, este confirmat și prin declarațiile registratorului Danu Alexandru, conform cărora, inculpatul a făcut comanda cu privire la radierea sechestrului și înregistrarea ipotecii, inculpatul achitând tariful prevăzut, iar cererea privind ridicarea sechestrului a fost semnată de către inculpat, acesta prezentându-se în calitate de administrator al persoanei juridice, confirmându-și spusele prin buletinul de identitate și extrasul în original din Registrul persoanelor juridice.

Instanța de apel a considerat irelevant argumentul apelantului precum că, la 22.04.2013, data executării de către OCT Chișinău a cererii inculpatului privind radierea sechestrului și înregistrarea ipotecii, acesta nu se afla în mun. Chișinău or, documentele false și inclusiv contractul de ipotecă nr.267 din 17.04.2013 au fost prezentate la data depunerii cererii 19.04.2013 iar la data soluționării cererii nu era necesară prezența inculpatului. Subsecvent celor enunțate și din aceleași considerente, instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile martorului Ciofu Valeriu, conform cărora, în ziua de 22.04.2013, împreună cu inculpatul s-au deplasat în or. Comrat, Cahul, Taraclia, Vulcănești, după care s-au întors înapoi și au mers la o întâlnire. Mai mult, martorul însuși a recunoscut că, se cunoaște cu inculpatul demult și au fost parteneri de afaceri, considerente pentru care, declarațiile acestuia urmează a fi apreciate ca fiind subiective.

Cu referire la argumentul apelantului precum că, instanța de fond incorect a analizat rechizitoriul, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a respectat prevederile art. 385 Cod de procedură penală și a soluționat chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței. Totodată, cu referire la argumentul privind decizia Curții Supreme de Justiție privind copierea sentinței de către instanța de apel, instanța de apel a reținut că, în Republica Moldova practica judiciară nu este izvor oficial de drept.

Declarațiile apelantului și respectiv ale inculpatului precum că, nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel le-a apreciat ca fiind doar un mijloc de apărare declarativ, fără prezentarea unor probe concludente, menite să inducă instanțele de judecată în eroare referitor la implicarea inculpatului în comiterea infracțiunii.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apelantului precum că, declarațiile martorilor Munteanu Lilia, Ciofu Valeriu și Pîrgari Viorel dezincriminează inculpatul, or supra, s-a dat aprecierea corespunzătoare declarațiilor martorilor respectivi, și în acest context, instanța de apel a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 95 alin. (3) Cod de procedură penală, dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor prezentului cod, argumentarea inadmisibilității probelor se face de către partea care cere respingerea lor. În caz contrar, obligația de a argumenta admiterea lor revine părții care le-a administrat sau părții în favoarea căreia au fost administrate probele.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, prima instanță corect a conchis de a ține seama de gradul prejudiciabil al faptelor, de motivul acestora, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este o infracțiune mai puțin gravă, de persoana inculpatului Zusman Lev, care nu are antecedente penale și deși a comis pentru prima dată o infracțiune, a comis o infracțiune care atentează la relațiile sociale ce țin de activitatea normală a organelor de stat cu privire la asigurarea ordinii stabilite de operare cu documentele oficiale.

Prin urmare, avînd în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținînd cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal este una mai puțin gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, de circumstanța agravantă stabilită în cauză, de faptul că, inculpatul Zusman Lev nu și-a recunoscut vina, de atitudinea lui față de cele săvârșite și întrucît la materialele cauzei nu există probe care ar atesta că, o pedeapsă nonprivativă de libertate nu ar duce la corectarea și reeducarea acestuia, instanța de apel a considerat că, pedeapsa aplicată inculpatului de prima instanță este justificată, echitabilă și rațională.

Subsecvent celor enunțate și reieșind din specificul cauzei penale, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a conchis corect că, în privința inculpatului este întemeiată aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, cu stabilirea unui termen de probațiune de 4 ani context în care, instanța de apel a relevat că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea civilă și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de către partea civilă BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA, instanța de apel a reținut că, în corespundere cu art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală, dacă la soluționarea acțiunii civile, pentru a stabili suma despăgubirilor convenite părții civile, apare necesitatea de a amâna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În speță, instanța de apel a reținut că, BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA a fost recunoscută în calitate de parte civilă prin ordonanța organului de urmărire penală din 29.08.2013 (f.d. 100, Vol. II).

În acțiunea civilă înaintată de către, BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA, a solicitat încasarea de la inculpat a sumei de 4 400 609,41 lei, indicând că, în baza contractului de credit nr. CI/06/0004 din 25.12.2006, BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA i-a acordat lui Zusman Lev un credit în mărime de 1 650 000 lei, iar, la 13.11.2014, datoria debitorului, Zusman Lev, constituia 2 216 656,86 lei, inclusiv: credit - 1 236 354,17 lei, dobândă - 614 191,54 lei, penalitate pe ultimele 6 luni - 290 707,02 lei, comisionul de gestiune anual - 75 404,13 lei. În baza contractului de credit nr. CI/06/0005 din 25.12.2006, BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA i-a acordat lui Zusman Lev un credit în mărime de 1 650 000 lei, iar, la 13.11.2014, datoria debitorului, Zusman Lev, constituia 2 183 952,55 lei, inclusiv: credit - 1 236 354,17 lei, dobândă - 615 415,34 lei, penalitate pe ultimele 6 luni - 256 744,53 lei și comisionul de gestiune anual - 75 438,51 lei. Suplimentar, a indicat că, BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA a mai suportat taxe de stat în sumă totală de 26 724,21 lei, totodată, precizând că, în privința cheltuielilor de asistență juridică, va înainta o acțiune separată.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Zusman Lev, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele inferioare și faptul că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil. Totodată, apărătorul invocă în cererea de recurs aceleași temeiuri indicate în cererea de apel (pct. 3).

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Zusman Lev, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelului declarat. Din textul deciziei rezultă că aceasta a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și această hotărâre corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Zusman Lev, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel în cazul în care nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt; nu sunt întrunite elementele infracțiunii; fapte săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Pe lângă aceasta, conform argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, recursul se bazează pe critica modului în care instanța a estimat circumstanțele cauzei. În acest sens este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, doar activitatea instanțelor privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență legală a instanțelor de judecată, care nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Criticile recurentului în ceea ce privește încadrarea juridică greșită a faptei comise de către acesta nu pot fi reținute, nefiind altceva decât o reluare a motivelor de apel. Mai mult ca atât, temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar în cazul dat recurentul își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate lui Zuzman Lev.

În continuare, instanța de recurs reține că, autorul recursului invocă în prezenta speță și temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Însă, din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, recurentul critică stabilirea vinovăției inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor imputate și solicită transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, deoarece în opinia sa, probele administrate la caz sânt dubioase și nu sunt suficiente pentru condamnarea inculpatului.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că prima instanță și instanța de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, indicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării (pct. 4.1 din decizie), probele administrate pe caz demonstrând fără echivoc prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, în acțiunile inculpatului se întrunește latura obiectivă a infracțiunii imputate acestuia, comisă prin acțiunea de deținere și folosire a documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligațiuni, săvârșite referitor la un document de importanță deosebită, soldate cu daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Înfăptuirea laturii obiective de către inculpat s-a manifestat prin faptul că, pe parcursul lunii aprilie a anului 2013, persoane nestabilite de organul de urmărire penală, au confecționat prin imitare din fantezie, semnăturile autentice ale judecătorilor Curții Supreme de Justiție - Ion Vîlcov, Iulia Sîrcu și Valentina Clevadî și a executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu și prin aplicarea imaginilor impresiunilor de ștampile ale Curții Supreme de Justiție și executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu, executate cu ajutorul mijloacelor tehnice de copiere și multiplicare de tip jet color cerneală, două documente oficiale false de o importanță deosebită: decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din data de 17.04.2013 pe dosarul nr.2rc-480/12 și încheierea executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie nr. 020-215/2013 din 18.04.2013 privind asigurarea executării documentului executoriu, prin care a fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 28.02.2013, prin care s-au corectat erorile comise în Decizia Curții de Apel din 06.11.2012, fiind anulată interdicția pusă asupra bunului imobil din str. Petru Rareș 39/1, mun. Chișinău, cu nr. cadastral XXX, acte care, ulterior, au fost transmise inculpatului Zusman Lev XXX, iar acesta, acționând de comun acord cu alte persoane nestabilite, cunoscând despre natura neautentică a documentelor menționate și dorind folosirea acestor documente oficiale false și survenirea consecințelor juridice în rezultatul folosirii lor, deținând, adică fiind în posesia actelor false, la 19.04.2013 le-a prezentat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Cu referire la obiectul juridic al infracțiunii, Colegiul penal menționează că, prin acțiunile inculpatului, s-au periclitat relațiile sociale ce țin de activitatea normală a organelor de stat cu privire la asigurarea ordinii stabilite de operare cu documentele oficiale. Infracțiunea în cauză are și un obiect material: entitatea materială a documentelor imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Prin urmare, analizând materialele cauzei și hotărârile atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate de către apărător.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Zusman Lev, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2016, în cauza penală, în privința lui Zusman Lev XXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicat integral la **10 mai 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan